

Hymn.

I
8.

mmén sa et una, Trí-ni-tas, cu-ius po-tésta omni-

a fa-cit re-gítque témpo-ra et exstat ante sácu-la. 2.

Tu so-la pleno súffi-cis ti-bi be-á-ta gáudi-o; tu pu-ra,

simplex, pró-vi-da cæ-los et orbem cónti-nes. 3. Omnis, Pa-

ter, fons grá-ti-æ, Lumen pa-térnæ gló-ri-æ, San cte utri-

úsque Spí-ri-tus intermi-ná-ta cá-ri-tas, 4. Ex te supré-ma

o-ri-gi-ne, Tri-as be-nígn-a, próflu-it cre-á-ta quicquid

sú-sti-net, quicquid de-có-re pérfi-cit. 5. Quos et co-róna

múne-ras a-dopti-ónis íntimæ, nos templa fac ni-ténti-a

ti-bi pla-cé-re iú-gi-ter. 6. O vi-va lux, nos ánge-lis da iun-gi-

in aula cæ-li-ca, ut grati amó-ris láudi-bus te conci-námu-s

pérpe-tim. A-men.